

Лист засудженого на смерть вояка до своєї жінки

Автор:

[Ольга Кобилянська](#)

Лист засудженого на смерть вояка до своєї жінки

Ольга Кобилянська

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ #1

«Лист засудженого на смерть вояка до своєї жінки» Ольги Кобилянської – психологічний нарис, головний герой якого пише останнє посланні до своєї дружини, закликаючи її не тужити за ним***. Найвідомішими творами авторки є «Земля», «Людина», «Через кладку», «Царівна», «У неділю рано зілля копала», «Valse melancolique», «Некультурна», «Аристократка» та ін. Ольга Кобилянська – видатна українська письменниця, яка працювала у жанрі соціально-філософської та психологічної прози.

Ольга Кобилянська

ЛИСТ ЗАСУДЖЕНОГО НА СМЕРТЬ ВОЯКА ДО СВОЄЇ ЖІНКИ

Моя дорога жінко, моя люба Марійко!

Я здоров і бажаю і тобі, з ласки Бога, такого самого здоров'я.

Більше не можу казати. Що далі буду оповідати, се важке, Маріє, і я знаю, що я тобі моїми словами справляю жаль, але я мушу тобі щирю правду сказати. Се хоче і Господь. І Бог, і я сам-один свідок того, що я маю в своїй душі, що тобі пишу, і який я по правді є.

Так, Маріє.

Не дуже давно тому снилося мені, що я був вмерлий, причім було чутно і якісь вистріли з крісів. Чи здалека, чи зблизька, сього я вже докладно не знаю, мені здається, що се мене не обходило. Мене нічого не боліло. Мені і не текла кров з якої би там рани. Я був мертвий. Лише в душі чув я такий біль, такий тяжкий глибокий жаль... котрого не міг заглушити і гук крісових вистрілів. Ой Маріє, а тому жалю була винна ти. Ти сама-одна на цілім світі; бо я бачив далі у сні, що я був застрілений, а ти не могла собі між нашими сімома дітьми супокою і роботу найти, а вмісто того бігала кудись, щоб себе стратити, а то все через те, що я був вмерлий.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://tellnovel.me/kobilyans-ka_ol-ga/list-zasudzhenogo-na-smert-voyaka-do-svo-zh-nki

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)